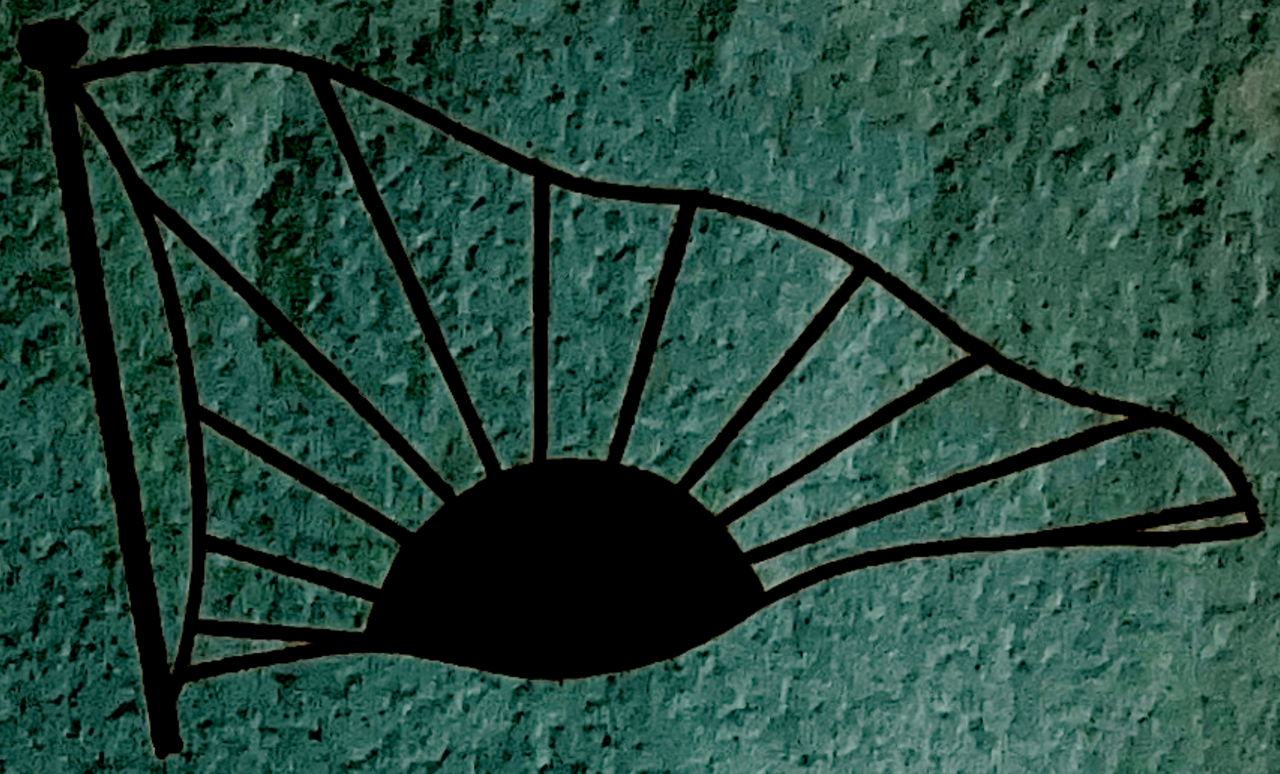

HELLERUP ROKLUB

1931

5. MARTS

1941

ÅÅREN

MEDLEMSBLAD FOR HELLERUP ROKLUB

NR. 2 | MARTS 1941. | 8. AARG.

Hellerup Roklubs Historie

fortalt af Kai Nielsen.

Kai Nielsen.

Notits i Villabyernes Blad af 14.5.1929:

Hvem vil tage Initativet?

Der savnes i Hellerup en Roklub for mandlige Roere.

Der skrives til os:

I Hellerup Lystbaadehavn findes en Sejlsportsklub, Kanoklubber og en kvindelig Roklub, men ingen mandlig. De unge Mænd, som interesserer sig for denne Sport, og som bor her i Villabyerne, er da henvist til at tage ind til Byen hver Gang de skal træne i deres Roklub, selv om Havnen i Hellerup har de bedste Betingelser for en saadan. —

Hvem vil tage Initiativet til Oprettelsen af den?

Notits i Villabyernes Blad af 21.5.1929.

Roklub i Hellerup.

De, der vil være med til at starte en mandlig Roklub her i Hellerup, bedes give Møde i Hellerup Klub Fredag d. 24. Kl. 8½.

M. B. Ollerup, Instruktør.

Disse to Notitser maa siges at være Spiren til Hellerup Roklub, saadan som vi kender den idag, men tænk engang paa, hvor mange Aar det i Grunden er siden, og hvad der er sket siden da.

Vi var en lille Kreds, der fulgte Opfordringen, og ikke ret mange af de tilstedeværende kendte hinanden, dog tror jeg nok, der var en Del Kajakfolk imellem. Pseudonymet »M. B.« dækkede over Max Blunk, der dengang var Ekspedient i en Farvehandel i Hellerup, og som dér savnede ikke at kunne drive sin kære Rosport, saadan som i sin Hjemby, Haderslev. Blunk bød velkommen og sagde, at nu skulde vi jo snakke om Sagerne. Som det ofte gaar, var det lige ved at gaa Blunk temmelig ilde, for man bebrejdede ham, at han havde indkaldt til Møde uden at have hverken Planer eller Grundlag at arbejde paa. Blunk havde tænkt sig noget i Retning af, at man lejede et Skur f. Eks. hos Baadebygger Hendriksen, der dengang havde Baadebyggeri paa Havnens nordlige Side, hvor nu et flot Bygningskompleks ligger, og saa forsøge at faa fat i en brugt Baad hos en af de københavnske Klubber. Nu maa jeg indskyde den Bemærkning, at min Far, Grosserer Th. Nielsen, og jeg var kommet til Mødet med den lumske Bagtanke eventuelt at faa lavet en Aflægger af min Fars gamle Klub, Københavns Roklub. Det blev os dog hurtigt klart, at Stemningen var for en ren, selvstændig Klub i Gentofte Kommune, og vi holdt derfor klogeligt vor Mund om det med Københavns Roklub. Vi var dog nogle Stykker, der mente, at Blunk havde gjort det helt rigtige ved at indkalde til Mødet, der dog maatte tjene som det første famlende Skridt paa Vejen fremad til en Roklub, men vi var ikke enige med Blunk om, at man skulde begynde smaat, uden Brusebad og ordentlige Omklædningsforhold etc., nej det skulde være stort og flot

med det samme. Helt saadan gik det nu ikke, men en lidt mere gylden Middelvej kom dog som en Løsning paa Problemet. Derfor tog det ogsaa sin Tid med at komme ind paa det rigtige. Der er det bekendte gamle Ord, der siger, at Tale er Sølv, men Tavshed er Guld, og det skal man huske paa, hvis man vil undgaa at rodes ind i noget, som senere kan være lige ved at tage Magten fra een. De, som sagde mest, eller maaske det var dem, der sagde det, som Forsamlingen paa ca. 25 Mand syntes bedst om, blev opfordrede til at danne et Udvalg, og dette skulde saa arbejde videre paa Tanken. Udvalget kom til at bestaa af

Farvehandler Max Blunk,
Premierløjtnant C. E. Cortes,
Repræsentant Robert Friese
Prokurist Kai Nielsen.

og vi gik straks igang med Arbejdet, som dog viste sig at være betydelig vanskeligere, end vi i vore vildeste Drømme havde tænkt os. Een Ting blev os dog klart. Vi maatte have Kommunens Støtte til at finde en passende Grund, og vi sendte derfor den 24. August 1929 et Andragende til Gentofte Kommune om at skaffe os en Grund. Bagefter kan man vel se det komiske og ikke saa lidt dristige i, at et Udvalg paa fire Mand, uden Roklub, endsige uden saa meget som en Øre bag sig, anmoder om en Grund til en Roklub, og oven i Købet et stort Areal. Dette affødte dog, at Roklubben for første Gang kom i Hovedstadspressen, idet »Berlingske Tidende« og »Nationaltidende« den 28. August 1929 i deres Referater af Kommunalbestyrelsens Møde medtog, at der ved Mødet var blevet oplæst en Skrivelse fra os om at faa anvist en Strandgrund, samt at Sagen havde Kommunalbestyrelsens Velvilje, hvorefter Sagen henvistes til Anlægsudvalget.

Samtidig afsøgte vi Stranden fra Nord til Syd, for om muligt at finde et egnet Areal, et billigt gammelt Hus e. l., og standsede i vor Søgen særlig ved Charlottenlund Fortet og Omegn. Dengang var Fortet endnu et militært Anlæg, der henhørte under Krigsministeriet, og C. E. Cortes søgte i Maj 1929 Direktøren for Krigsministeriet, Oberst Wilkenschild, og bad om en Plads til os i den sydlige Del af Fortet. Cortes gjorde flere Forsøg, men blev henvist til Chefen for Kystartilleriet, hvorfra der igen skulde gaa Indstilling til Krigsministeriet, og saa døde det Haab langsomt hen. Kommunen mente at kunne afse Plads til os paa en smal Strimmel paa Charlottenlund Fortet, der dog viste sig at være for smal!

Tiden gik, og vi sad forsaavidt med Hænderne i Skødet og kunde ikke gøre andet end at vente paa, at noget skulde vise sig fra Kommunens Side, men arbejdede iøvrigt med Udkast til Baadehus, Stander, Eskadreroning og mange andre skønne Drømme.

Vedkommende, der i sin Tid i Villabyernes Blad havde spurgt, hvem der vilde tage »Initiaivtet«, blev øjensynlig utaalmodig, vel ikke mindst fordi Ugen efter at Udvalget var blevet nedsat, fremkom i Villabyernes Blad Meddelelse om, at der var nedsat et Udvalg paa fire Mand til at arbejde for Dannelsen af Roklubben, og at der herefter vilde blive indkaldt til konstituerende Generalforsamling. Dette resulterede i en Artikel i Villabyernes Blad den 12. Juni 1930, og læg vel Mærke til, at der nu er gaaet over et Aar:

Den paatænkte mandlige Roklub i Hellerup.

Vi har modtaget følgende:

For knap et Aar siden skrev jeg til Redaktionen en Notits angaaende Oprettelsen af en mandlig Roklub i Hellerup.

Tilsyneladende var der andre herude, der havde samme Mening som jeg, thi i næste Nummer havde en Herre sat en Meddelelse angaaende et Møde i Hellerup Klubs Lokaler, hvorpaa der skulde diskuteres ovenstaaende Emne. — Til dette Møde samledes ca. 25 Deltagere, baade Unge og Gamle. Den Herre, der havde indkaldt til Mødet, bød velkommen og undskyldte, at han endnu ikke havde faaet noget positivt Resultat angaaende Baadehusets Beliggenhed, men mente, at dette Møde nok skulde føre til et Resultat. — Han havde forhørt sig i Hellerup Lystbaadehavn, men der var ingen Plads, og i Tuborg Havn heller ingen.

Det var jo de to Steder, der kunde komme i Betragtning, og da der her ikke kunde være Tale om Plads, saa det jo ikke særlig lyst ud.

Efter nogen Diskussion og Talen frem og tilbage blev der fremsat et, som jeg synes anvendeligt Forslag. Jeg maa bemærke, at Mødet blev holdt, inden Enkedronningens Køkkenhave blev aabnet for Publikum. Forslaget gik ud paa at faa Gentofte Kommunalbestyrelses Tilladelse til at bygge et Baadehus og en Baadebro der paa Grunden, ud mod Vandet. — Forslaget blev akcepteret af os alle, og vi mente, at vi kunde prøve. — Der blev nu valgt fire Herrer, som skulde varetage alle Deltagernes Interesser. Et Par af Herrerne skulde henvende sig til Kommunalbestyrelsen, og et Par til nogle københavnske Roklubber angaaende eventuelt Køb af et Par gamle Baade.

Vi mente alle, at det saa meget lovende ud, og aftalte, at næste Møde skulde offentliggøres i Villabyernes Blad! — Men dette næste Møde kom aldrig! Ja, hvorfor ved jeg ikke, men jeg antager, at der har været noget Vrøvl med Gentofte Kommunalbestyrelse angaaende Grunden.

Jeg kan nu ikke indse, at Kommunen skulde have noget imod at overlade os et lille Stykke af Køkkenhaven; den er saamænd stor nok i Forvejen. Ganske vist vil Klubben naturligvis i Begyndelsen ikke have Raad til at bygge noget flot Baadehus, men vilde Kommunen ikke se paa et tarveligt Baadehus, saa skulde den selvfølgelig træde til og lade Baadehuset bygge; den er saamænd ikke saa fattig, saa den ikke kan ofre det Par Hundrede Kroner til »Fluepapiret«s Forskønnelse.

Jeg synes i hvert Fald, at Gentofte Kommunalbestyrelse bør vide, at det er den, vi sætter vor Lid til i denne Sag, og det er dens Hjælp, vi mangler.

Ærbødigst

Højttaleren.

Den saakaldte »Enkedronningens Køkkenhave«, hvor nu den store Græsplæne breder sig, havde vi selvfølgelig ogsaa haft Kig paa, men denne sorterede under Statsskovvæsenet, og der var ikke noget at gøre. Selv Kommunen kunde intet udrette, men det kunde »Højttaleren« naturligvis ikke vide!

Forinden var der dog sket noget, og dette noget maa vi være Gentofte Kommune evig taknemmelige for. Vi blev tilsagt til Møde i Hellerup Havn Lørdag den 26. April 1930 Kl. 1½. De synes maaske, at det er lidt pedantisk at anføre baade Dag, Dato, Aarstal samt Klokkeslet, men heldigvis nedskrev jeg dengang en Beretning om Mødet, og ovenover staar de opgivne Data. I Mødet deltog Kommuneingeniør Westergaard, Arkitekt Paul-Petersen, Afdelingsingeniør C. Larsen, Repræsentanter for Kajakklubberne »Nova« og »Hellerup Kanoklub«, min Far, Grosserer Th. Nielsen, Direktørerne Lau Lauritzen (senior) og Svend Nielsen fra Palladium samt C. E. Cortes og jeg. Af mine Notater fremgaar det, at vi mødte uden at ane, hvad Sagen drejede sig om, medens Kajakfolkene syntes godt orienterede, og derfor straks kunde fare paa med deres Ønsker, for man maa forstaa, at vi ikke var de eneste, der gerne vilde til Vandet. Kajakklubberne laa dengang der, hvor nu Indkørselsporten til Palladium ligger, altsaa paa Hjørnet af Forbindelsesgangen mellem Strandparksvej og Frederikkevej, og Kajakklubberne trængte stærkt til Udvidelse. Imidlertid viste det sig, at Kommunen af Skibsreder A. P. Møller havde købt Grunden, som havde været lejet ud til Palladium og nu ved Overtagelsen som Basis for Lejemaalet ønskede at skaffe Plads baade til Kajakfolk og Roere. Naa, vi lyttede, og det viste sig, at man vilde rydde en lille Lund, der laa hvor den omtalte Forbindelsesgang nu ligger, for der at skaffe Plads til Udvidelse til Kajakroerne, samt til et »Skur« til Roerne. Jeg husker endnu, hvordan dette Ord »Skur« for os syntes at have en let foragtelig Klang, og naar man betænker, at vi i Mellemtiden havde arbejdet med Projekt til et Ropalads med Balkoner og det hele, samt at jeg under hele Spadsereturen frem og tilbage paa Grunden havde gaaet med Tegningen til dette Palads rullet pænt sammen, saa vil det ikke undre Dem, at Cortes og jeg fandt, at nu var Øjeblikket der til at lade vor Bombe springe. Som sagt saa gjort. Vi rullede vor Tegning ud og har sikkert set meget forurettede ud, da vi foretog Springet ud i det uvisse, og om det nu var fordi d'Herrer blev imponerede, eller de simpelthen blev maalløse over, at et Udvalg paa 2 Medlemmer uden nogen Klub, endsige Penge eller Navne bag sig, havde den Frækhed, eller maaske vi hellere skal sige: den Ublufærdighed at forelægge et Projekt som det, de store Klubber som »Skjold« o. s. v. idag er ved at føre ud i Virkeligheden, skal jeg ikke kunne sige, men faktisk er det, at der blev et Øjebliks Stilhed. Arkitekt Paul-Petersens første Bemærkning var, at det saa jo dejligt ud, men om ikke vi skulde holde os ved Jorden foreløbig. Jeg tænker, han har haft et muntert Blink i Øjet, da han sagde dette, og i hvert Tilfælde skal jeg tilstaa, at den Bemærkning svalede. Dog, vi troede fuldt og fast paa vor Sag, og gennem min Fars Venner indenfor Dansk Forening for Rosports Hovedbestyrelse, samt Rosporten i det hele taget, havde vi Tilsagn om al den Støtte, man kunde give os. Dette var i det afgørende Øjeblik et Rygstød for mig.

Vi forklarede, at vi umuligt kunde kante og slæbe Baadene helt oppe fra den os tiltænkte Plads og ned til Vandet, og da »vort Baadehus« optog et Areal af 600 Kvadratmeter (to Etager), blev Planen med at lægge Roerne paa den vestlige Plads opgivet, ydermere da vi havde den Dristighed at paastaa, at Klubben bestemt vilde blive en af Landets største med mindst 200 Medlemmer!! Kommunens Repræsentanter tog os virkelig alvorligt, medens Kajakfolkene morede sig dejligt over vor Optimisme. Vi kom derfor ind paa at finde en Plads helt nede ved Vandet til os, og Direktør Svend Nielsen nævnte de to Huse, der nu ligger ud til vor Gang fra Forbindelsesvejen ned til Klubhuset og mente, at Palladium nok vilde sælge os disse. Det ene var et Sommerhus, der stod Palladium i 12.000 Kr., og det andet brugtes til Magasin og stod Palladium i 2000 Kr. Direktør Nielsen ønskede et Bud fra os, og det var jo lidt svært, naar man først havde hørt de for os svimlende Tal, samtidig med, at vi saa vort Palads forsvinde i Skyerne, men Arkitekt Paul-Petersen kom os til Hjælp, idet han mente, at 2.000 Kr. i det hele var en god Pris. Direktør Nielsen syntes naturligvis, dette var et Underbud af Rang, men efter megen Snakken frem og tilbage, hvor Kommunens Repræsentanter paa den mest diplomatiske Maade underhandlede for os, blev der givet Direktør Nielsen Tilsagn om billigt at kunne erhverve en af Kommunens Barakker fra Husvildetiden, der nu laa i Charlottenlund Skov, til Brug som Magasin i Stedet for den, vi skulde købe. Barakken i Charlottenlund Skov saa vi paa, men den duede ikke til os. Husene kunde faktisk bruges, og der var baade Lys og Vand. Kommunens Repræsentanter stillede os nu et pinligt Spørgsmaal, nemlig om vi kunde skaffe Pengene til Husene, og da vi jo ikke havde megen Udsigt til det, udbad vi os Betænkningstid til den følgende Mandag. Palladium stillede sig ogsaa velvilligt med Hensyn til afdragsvis Betaling af Husene, og efter at det var blevet os meddelt, at Mødet maatte betragtes som rent orienterende, skiltes vi. Nu fik vi travlt. Vi mobiliserede den lige afgaaede Formand for Dansk Forening for Rosport, Grosserer Rudolph Schmidt, der allerede Dagen efter sammen med mig besaa Lokaliteterne, og der staar i mine Notater, at Hr. Schmidt var meget begejstret for Tanken om dér at starte »Gentofte Kommunes Roklub«. Ved Opmaaling og

August 1930: Grunden afstikkes.
Fra venstre: Nr. 1, Stadsingeniør V. A. Westergaard, 2, Fru Alice O'Friedericks, 3, Grosserer P. Trolle, 4, Murermester Chr. Hansen (M. K.), 5, „Fyrtaarnet", 6 bagved, Lau Lauritzen jun., 7 foran, „Bivognen", 8, Mester Rasmussen, Palladium, 9, Arkitekt A. Paul-Petersen, 10, Lau Lauritzen sen., 11, Afdelingsingeniør Carl Larsen, 12, Direktør Svend Nielsen, 13, ubekendt, 14, Prokurist Kai Nielsen, 15, Grosserer Th. Nielsen, 16, Premierløjtnant C. A. Cortes, 17, Overretssagfører P. Olufsen.

Udregning fandt vi, at der ved Sammenbygning af Husene kunde blive Plads til 4 fireaarers og 2 toaarers Inriggere samt Omklædning, Styrtebad etc. Kalkulationen saa saadan ud:

Anskaffelsessum for Husene	Kr.	2.000
Ombygning	»	2.000
Baade	»	4.400
	Kr.	8.400

samt Inventar o. s. v., o. s. v., ialt Kr. 10.000 skulde der altsaa skaffes, og vi havde ikke engang 10 Kr. til Formaalet.

Hr. Schmidt foreslog at samle Pengene ind i Aktier paa 100 à 200 Kr., endvidere at vi skulde finde een i Kommunen prominent Person til Formand, helst en mangeaarig Rosportsmand, og lovede mig at skrive til Grosserer P. Trolle, der var paa Teneriffa. Grosserer Trolle gav os telegrafisk Tilsagn om sin Støtte.

Allerede Mandag Aften havde vi Udvalgsmøde hos Cortes, og af Referatet synes det at fremgaa, at vi ordentlig har svunget os paa Haabets lysegrønne Vinger, for Cortes og jeg aflagde Beretning til Blunk og Friese, og Arbejdet blev planlagt i Detaljer. Der skulde arbejdes med Annoncer i lokale Blade, Omtale i Dagspressen, forhandles med Kommunalbestyrelsen angaaende W. C., Kloak etc., tales med Tømrermester om Ændring af Bygningerne, bestilles Reserveaarer, skaffes Penge, sørges for Emblemer, Klubflag, Indmeldelse i Dansk Forening for Rosport, anskaffes Tryksager ,saasom Indmeldelsesblanketter, Medlemskort, Brevpapir o. s. v. i een Uendelighed.

Næste Møde fandt Sted hos mig den 5. Maj 1930, og første Punkt paa Dagsordenen var, at vi ingen Formand til den stadigt i Luften frit svævende Roklub kunde faa. Baade Grosserer P. Trolle, saavel som min Far, fra Ungdommen Venner og op igennem Aarene trofaste Tilhængere af Rosporten, sagde begge kategorisk Nej. Det med det prominente gik altsaa fløjten.

Vi synes imidlertid ikke at have taget dette altfor højtideligt, for vi vedtog i hvert Tilfælde, at Klubuniformen skulde bestaa af hvide Benklæder med lyseblaa Jakke, og denne skulde bæres af Bestyrelsen ved Aabningen. Det kan man vel kalde Optimisme. Da Kommunen stadig forhandlede med Palladium, blev Resten af vort Program stillet i Bero, og jeg tænker, at vi derefter har hygget os ved Kaffen samt Luftkastellerne.

Dette var altsaa i April 1930.

Imidlertid kom Grosserer Trolle hjem fra Rejsen og blev nu sat ind i, hvordan Sagerne stod. Fra Kommunen havde vi faaet en Plan over hele Grundarealet, og nu blev der atter set paa Palladiums Huse, maalt, regnet o. s. v. Foruden at bygge Husene sammen mente Grosserer Trolle ogsaa, at man burde bygge til i Bredden.

Efterhaanden blev det hele en dyr Historie, og Grosserer Trolle var desuden ikke tilfreds med Beliggenheden. Han vilde helt ned til Vandet og bearbejdede til dette Formaal Arkitekt Paul-Petersen, der nærede meget stor Velvilje for vor Sag.

Dette resulterede i August 1930 i et Møde paa Pal-

ladiums Grund. Jeg skal her for første Gang offentligt afsløre, hvordan det gik til, at vort Areal til at begynde med blev stort nok til. at vi kunde faa vort første Hus til at være der. Vi skridtede af og maalte og diskuterede, for Grosserer Trolle vilde have god Plads, naar vi endelig var saa nær ved Maalet, men Kommunens Repræsentanter syntes, vi var for graadige, og satte i al Venskabelighed Grænsen, hvor de syntes, der var tilstrækkeligt til os. Nu maa man jo ogsaa huske paa, at det sandsynligvis havde været Kommunen en temmelig dyr Grund, og vi skulde jo have Arealet uden andet Vederlag end Havneafgift. Imidlertid var Grosserer Trolle utilfreds med Arealets Størrelse, og medens vi skæmtedes om dette, gik Grosserer Trolle i et upaaagtet Øjeblik hen og flyttede sin Paraply, der var sat som Mærkepæl ved Arealets ene Hjørne, et Stykke til Siden, saa at vi fik lidt mere i Bredden. Det var en Bagatel, det drejede sig om, men Grosserer Trolle fik sin Vilje.

Atter gik Tiden med Forhandlinger mellem Kommunen og Palladium, og dette blev Anledningen til den første Mislyd indenfor Udvalgets Arbejde, fordi Cortes blev utaalmodig og vilde have, at der skulde ske noget, og det maatte vi selv sørge for, medens vi andre mente, man maatte afvente Kommunens endelige Besked. Dette førte til, at Cortes trak sig tildels ud af Arbejdet, og senere helt sagde fra. Dette sidste var dog paa et Tidspunkt, hvor vi stod lige foran Starten af Klubben.

I September 1930 fik vi os dog en lettere Forskrækkelse, fordi der pludselig i Villabyernes Blad fremkom en lang Artikel og Interview med Hellerup Kanoklubs Formand. I den Artikel kom al Bitterheden frem, fordi vi havde faaet Tilsagn om Grund ved Vandet og ikke Kanoklubben, som — det skal indrømmes — havde Anciennitet paa Stedet, samt var en haandgribelig Klub, og sidst men ikke mindst med Penge i Banken til at bygge for. Jeg citerer:

»Dette udmærkede Areal skal efter Forlydende stilles til Raadighed for et Udvalg, der paatænker at oprette en Roklub for Herrer.« — —

»Kan man det? spørger vi Hellerup Kano-Klubs energiske og initiativrige Formand.« —

»Hvad er det da, der sker for Tiden?«

»— Dette at man paa vor Bekostning er ved at favorisere en Roklub for Herrer, som ikke eskisterer.« — — —

»— dejlig Baadeplads ved Vandet, som vi havde haabet at faa. Men det ser ud til, at man har tænkt sig at overlade den til denne hypotetiske Roklub.«

o. s. v.

Vi red dog ogsaa den Storm af og arbejdede trøstigt videre. I December Maaned 1930 forelaa der Tegning af Arkitekt O. W. Dahlstrøm til Baadehuset, baseret paa den afstukne Grund ved Vandet, og i samme Maaned indrykkede vi Annoncer i den stedlige Presse om, at den stiftende Generalforsamling vilde finde Sted i Januar 1931. Det var dog falsk Alarm, for først i Februar 1931 fik vi mundtligt Tilsagn fra Kommunen om, at vi nu kunde disponere over Grunden, men Kommunen vilde selvfølgelig først se Roklubben blive til Virkelighed, førend man gav os bindende Tilsagn om Grunden. Nu blev der for Alvor Røre i Udvalget. Der var Masser, der skulde ordnes. Først og fremmest skulde Tiggerbrev Nr. 2 udsendes og ved personlig Henvendelse hos Velhaverne skulde vi se at faa Pengene skrabet sammen, saa vi dog i hvert Tilfælde kunde betale Arkitekten et Forskud, leje Sal til Mødet og skaffe Tryksager. Grosserer Trolle indmeldte sig som livsvarigt aktivt Medlem formedelst 500 Kr., Fabrikant K. P. Thomsen forærede os 150 Kr. og med et Par andre Bidrag var vi oppe paa en Startkapital af 700 Kr. Det blev dengang min smertelige Erfaring, som jeg ogsaa senere har faaet bekræftet, at det er meget svært at rejse Penge til Sporten, naar man ikke lige netop er saa heldig at falde ind til Enthusiasterne. Naa, senere fik vi mange Bidrag fra Velyndere af Rosporten, og det hjalp os godt paa Vej. Vi fik Tegningen til Baadehuset approberet, saa at vi straks efter Generalforsamlingen kunde gaa i Gang med Byggeriet, for selvfølgelig tvivlede vi ikke et Øjeblik om, at Roklubben skulde blive til Virkelighed. Indretningen af Baadehuset havde forresten voldt mange Kvaler, og bare saadan en Ting som Skabene havde voldt lange Diskussioner, fordi vi baade skulde have saa mange som muligt, men ogsaa gerne vilde skaffe Plads til Tøjet.

Bevares, hvor vi havde travlt. Der skulde indrykkes Annoncer, skrives Artikler, og jeg maa sige, at vi havde en fin Presse. Aviserne optog de af os selv skrevne Artikler, sommetider in extenso, dog ogsaa forkortede, for jeg tør nok lade skinne igennem, at vi ikke sparede paa Superlativerne. Der skulde laves Udkast til Love, til Emblem, Blunk skulde skaffe Staffeli til Tegningerne af Baadehus, der skulde sendes speciel Indbydelse til alle, man kunde tænke sig havde Interesse for Sagen, der skulde arrangeres Foredrag, skaffes Tilladelse til Forevisning af Film, engageres Brandvagt i samme Anledning, aabnes Postgirokonto for Tilgang af eventuelle Bidrag (!!) og saa videre i een Uendelighed. Og det vigtigste manglede vi stadigvæk, nemlig en Bestyrelse, for det vilde jo dog se mærkeligt ud, at man indbød til stiftende Generalforsamling uden at kunne stille Forslag om Bestyrelse. Grosserer P. Trolle vægrede sig stadig væk ved at træde til. Til Slut indvilgede Grosserer Trolle i at gaa ind som Næstformand, hvis jeg vilde stille mig som Formand. Sølvsmed Richard Jørgensen havde vi i Mellemtiden ogsaa ved megen Overtalelseskunst sikret os som Rochef. Friese skulde være Kasserer, men der var den Hage ved ham, hvad ingen andre end vi vidste, at han skulde ind som Soldat lige efter den 5. Marts. Derfor sikrede vi os, at min gode Ven Ingeniør W. Peters vilde træde til som Suppleant, hvilket vistnok skete den 6. Marts. Blunk tog Materielforvalterposten. Saa manglede vi kun en Sekretær, og da vi vidste, at en Roer fra Studenterne, men i øvrigt Hellerup-Borger, cand. jur.

Bernhard Cohn, fordrev Tiden med at staa paa Ski i Norge, skrev vi til ham, og fik Telegramsvar, at ogsaa han med Glæde gik ind for den ham tiltænkte Post.

Endelig stod vi ved Maalet for det Arbejde, vi begyndte paa i Maj 1929. Næsten 2 Aar var forløbet, og dog anede vi dengang ikke, hvilken Række af Besværligheder der endnu ventede os.

Den 5. Marts 1931 fyldtes Hellerup Klubs store Sal af et tilsyneladende veloplagt Publikum, hvorimellem der til vor Forbavselse var mange Damer. Vi anslog de tilstedeværende til ca. 150 og gned os rigtig i Hænderne, for selv om vi maatte regne Damerne fra, tegnede det dog til oplagt Succes for vort Foretagende.

Jeg besteg for første Gang i mit Liv en Talerstol og bød Velkommen. Bernhard Cohn blev valgt til Dirigent, og saa gik det Slag i Slag. Dansk Forening for Rosport's Formand, Ministersekretær Fr. Hvass, holdt den indledende Tale til Rosportens Lovprisning. Derefter vistes den nyligt optagne Rofilm, som blandt andet bød paa et prægtigt Otterløb, til Klaverledsagelse, velvilligt ydet af en Roer fra København.

Derefter aflagde jeg en vistnok baade for lang og detailleret Beretning om Udvalgets Arbejde, og det er muligt, at Forsamlingen var ved at døse hen, men jeg tør sige, at den blev vækket og imponeret, da jeg kunde meddele, at vi allerede disponerede over 1 toaarers og 3 fireaarers Inriggere. Den toaarers samt en fireaarers havde Grosserer Trolle foræret Klubben, medens Grosserer Rudolph Schmidt havde stillet de 2 andre fireaarers til vor Disposition imod at vi betalte dem over 3 Aar.

Efter dette fulgte »Besvarelse af Spørgsmaal« og nogle af dem var ret pinlige, idet de angik Klubbens financielle Status. Jeg maa dog indskyde, at de blev stillet af en Herre, der allerede havde givet os Tilsagn om kontant Støtte! Prokurist Schou foreslog at spejlvende Baadehuset, saa at Omklædningsrummene kom til at ligge mod Syd, i Stedet for som vor Arkitekt havde placeret dem, imod Nord. Den største Overraskelse beredte dog Formanden fra Hellerup Kanoklub os, idet han ligeledes besteg Talerstolen og derfra gik haardt frem mod Roklubben, som han stadig kaldte hypotetisk, foruden at han paastod, at der ikke forelaa Tilsagn fra Kommunen om Grunden. Jeg tør dog sige, at Talen vakte meget Mishag, og Grosserer Trolle fandt Anledning til at minde Taleren om, at vi under Forhandlingerne med Kanoklubben havde tilbudt denne Plads i vort Baadehus, og at Kanoklubben først havde sagt ja, men derefter nej. Saa fulgte et Kvarters Pavse, hvor de, der ikke vilde melde sig ind, havde Lejlighed til at gaa, og De vil sikkert forstaa, hvilket spændende Øjeblik det var for os. I Pavsen var der fremlagt Tegningslister til Indmeldelse, og Resultatet var 50 Indmeldelser af aktive. Deriblandt var, maa jeg indrømme, mange af vore Venner, som dels var begejstrede for Tanken, men som ogsaa dels var blevet pressede til at melde sig ind. Dog, det var Resultatet, det kom an paa, og det var vi ikke utilfredse med. Mødet fortsattes saa af Klubbens Medlemmer. Professor Th. E. Thomsen takkede Grosserer Trolle for hans Arbejde og mintakkede om, at Hr. Trolle allerede 30 Aar tidligere havde forsøgt at faa startet en Roklub i Hellerup. Det blev foreslaaet at kalde Klubben »Hellerup Roklub« i Stedet for som af os paatænkt »Gentofte Kommunes Roklub« og heldigvis blev det jo »Hellerup Roklub«.

Lovene blev vedtaget, og derefter erklærede Grosserer Trolle »Hellerup Roklub« for stiftet. Saa blev Bestyrelsen valgt, og saa takkede vi hinanden.

Nu gjaldt det om at komme i Gang. Spejlvendingen af Huset fordrede ny Tegning, der atter skulde godkendes af Autoriteterne, men allerede den 11. Marts havde vi Møde med Arkitekten, der medbragte Tilbudene. Efter megen Drøftelse af Skabe, Vinduer o. s. v. blev det billigste Tilbud paa Kr. 9375 antaget, men nu viste det sig, at vedkommende Tømrermester beregnede ca. 10 Uger til at bygge Huset i, og desforuden ikke kunde garantere en fast Dag for Afleveringen. Dette vilde med andre Ord sige, at Huset eventuelt kunde staa færdigt i Juli, naar den bedste Del af Sæsonen var forbi, og det var jo saa temmelig indlysende, at dette kunde man ikke byde vore Medlemmer. Vi satte os derfor i Forbindelse med Tømrermester N. H. Hansen, der havde afgivet det dyreste Tilbud, og bad ham om et nyt Tilbud, der kom til at ligge paa 10.600 Kr. Den 8. April skrev vi Entreprisekontrakt med Tømrermester Hansen, som under Dagsbod à 50 Kr. lovede os Huset færdigt den 13. Maj. Der var ikke mange, der troede paa, at det skulde lykkes at faa dette store Hus færdigt i saa kort en Tid, men trods mange Vanskeligheder med Kloak og de mest utrolige Ting holdt vi Rejsegilde den 20. April og fastsatte Indvielse og Standerhejsning til den 17. Maj.

Det blev en festlig Optakt til Klubbens Virke. Der var mødt flere Hundrede Mennesker, og naar man tager i Betragtning, at vor Baadeplads kun var ca. en Trediedel af, hvad den er idag, vil man forstaa, at der var Trængsel. Der blev holdt mange Taler og raabt mange Hurraer. D. F. f. R. havde sørget for en Flotille til at paradere paa Sundet, Peters havde sørget for Musik fra Højttaleranlæg. Dagens Højdepunkt var dog Udnævnelsen af Grosserer Trolle til Klubbens Æresmedlem, og Hr. Trolles Indvielse af Huset, medens Splitflag og vor Stander gled til Tops til Tonerne af »Kong Christian«. De fire nye Baade blev døbte og bemandede til den første Rotur. Vor nuværende Formand, Scheel-Krüger, roede med i »Kai« med Blunk paa Styrmandssædet. Baadehuset blev beundret, og det blev langt over Frokost, inden Gæsterne forlod os.

Vi havde faaet en Del Indmeldelser paa Indvielsesdagen og havde nu 80 aktive Medlemmer, hvoraf langt den overvejende Part aldrig havde roet før. Der kom stadig nye Medlemmer, saa vi en Overgang naaede op paa 137 aktive. Med 4 Baade til Disposi-

tion og kun faa til at lære Medlemmerne at ro voksede Arbejdet os over Hovedet, og vi blev nødt til at engagere en Rolærer til at hjælpe os, samt leje Robassinet og sende de nye Medlemmer derind til den første Instruktion. Det var en drøj Omgang, og vi sled i det med Roundervisningen, men det værste kom først, da saa og saa mange blev frigivne, for da havde vi ingen Baade ledige til dem at ro i. Vi maatte derfor bestille yderligere 1 toaarers og 1 fireaarers Inrigger, der blev leverede i Juni Maaned. Nu havde vi 6 Baade, og det hele gik strygende, men tænk, hvad det kostede af Penge, og dem havde vi ingen af, for vore Udgifter steg stadig. Huset skulde betales med 6600 Kr., og 4000 Kr. skulde blive staaende til Afbetaling med 1000 Kr. om Aaret. De 6600 Kr. laante Grosserer Trolle os saa mod Pant i Hus etc. Det lettede paa Budgettet, men hvor varede det dog mange Aar, inden alt var betalt!

Det Aar lagde vi ogsaa selv det Bræddegulv i Baadehallen, som De nu daglig gaar paa og af og til danser paa. Det har alligevel været et godt Arbejde, selv om det maaske sine Steder er lidt skævt.

Dette var Historien om, hvordan Hellerup Roklub blev til, og endnu er der kun at fortælle, at Kommunen i Løbet af Sæsonen udvidede vor Baadeplads til dens nuværende Dybde.

I 1933 stod Tilbygningen med Opholdslokalet og Bestyrelsesværelset færdigt til Standerhejsningen, idet der dog forud havde været heftig Diskussion i Bestyrelsen om, hvorvidt vi havde Raad til denne Ekstravagance.

Til Standerhejsningen i 1934 stod Betonhuset færdigt, og dette betød en værdifuld Forøgelse af Pladsen i vort Baadehus. Dengang var vi meget betænkelige ved at gaa ind for denne Udvidelse, men Tiden har jo vist, at vi godt kunde have brugt meget mere Plads. I Løbet af Sæsonen 1934 byggede vi yderligere vort »Otterhus«.

Jeg har valgt at fortælle Dem om de længst forsvundne Dage, om alle disse smaa og større Tildragelser, der mundede ud i vor Klubs Tilblivelse, ogsaa fordi det maaske engang i Fremtiden kan have sin Interesse at have de historiske Kendsgerninger at ty til. Om Forløbet af Aarene op til nu foreligger der udførlige Beretninger, dels i Arkiv, og dels i »Aaren«, saa man altid kan søge sig Oplysninger der, medens min Beretning her bygger paa det mest spredte Materiale af Notater, smaa gamle Lommebøger, Kontrakter, Breve, Tegninger, Bestyrelsesprotokol o. s. v. Det har været at opleve den Tid igen saadan at dykke ned i Mindernes Samling, men jeg skal ærligt indrømme, at havde jeg paa Forhaand haft noget Kendskab til hele den brydefulde Side af Sagen, da jeg i sin Tid gik ind i Udvalget, saa turde jeg ikke endnu engang tage fat paa den Opgave, som jeg dengang saa blaaøjet gik ind til, — og jeg tror, at mine Kammerater vil sige det samme.

Kai Nielsen.

Jubilæumsønsker.

P. Scheel-Krüger.

Jeg ønsker for H. R. ved dens 10 Aars Jubilæum

at den maa være i Stand til at opretholde den smukke Position som den femte største Klub i Landet og befæste denne Stilling paa alle Omraader.

at Morgenroningen stadig maa kunne samle en Stab af Roere, som fortsat kan regnes for Klubbens faste Kærne, og at denne Stab maa befinde sig vel og forøges til Klubbens Bedste.

at Langtursroerne trods Vanskelighederne for Tiden kan blive i Stand til at gennemføre deres eftertragtede Week-end- og Ferieture, og at vi indenfor en overskuelig Fremtid kan blive i Stand til at faa vort eget Week-end Hus paa et egnet Sted paa Kysten.

at Kaproerne maa faa Glæde af deres Samarbejde med deres Træner og derigennem opnaa Resultater paa Kaproningsbanen, der kan bringe H. R. frem iblandt de første — men det gælder navnlig her, at uden den store personlige Indsats og en gennemført effektiv Træning opnaas ingen Resultater. Jeg vil ogsaa ønske, at vi kunde faa lettere Adgang til en Træningsbasis, hvilket sikkert vil betyde en stor, ny Tilgang af Kaproere!

at Ungdomsafdelingen maa udvikle sig, saa den bliver en fast Institution i Klubbens Liv, saaledes at vi herigennem kan hente den Fornyelse i vor Sport, der skal præge de kommende Tider — thi det gælder for os som for alle andre Sportsgrene, at den Teknik, der er speciel for enhver Sport, læres bedst i den ganske unge Alder.

at Haandboldspillet maa faa Tilgang af Ungdom, saa at vi ogsaa paa dette Omraade kan gøre os gældende i kommende Stævner med andre Roklubber, som næsten alle har taget denne Idræt op som et naturligt Supplement til Vintersæsonens Gymnastik og som et betydningsfuldt Led i Klubbens Liv til Støtte for Kammeratskab og Sammenhold.

at Skisektionen maa faa gode Vilkaar for de mange

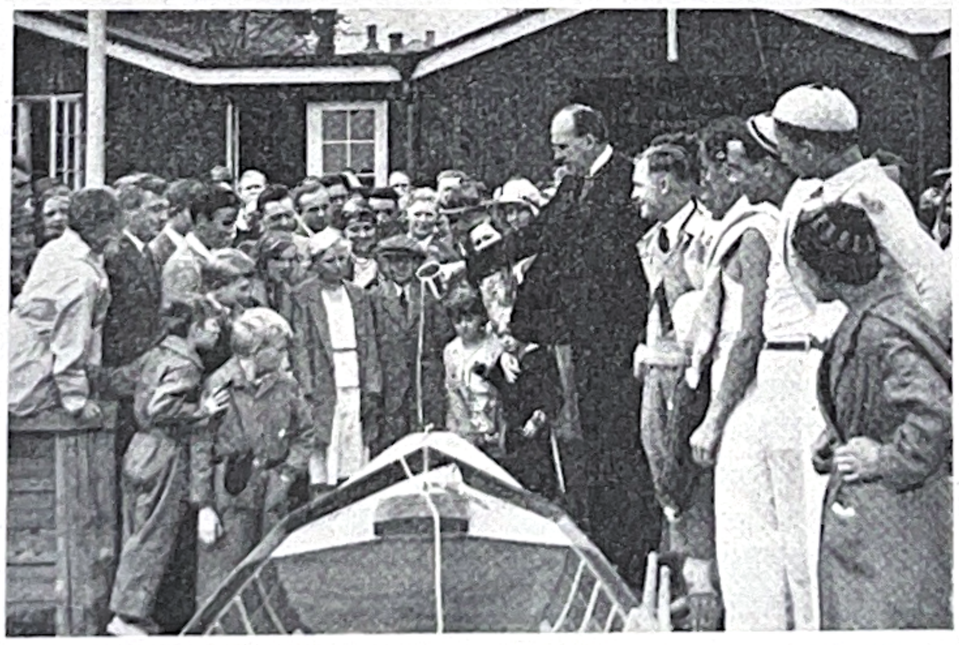
nye Medlemmer, som er sluttet op om denne »Stat i Staten«, saaledes at den gode Start maa skabe Muligheder for at knytte et værdifuldt Bindeled mellem Medlemmerne fra den ene Sæsons Afslutning til den næstes Begyndelse.

at Byggefonden maa vokse Aar for Aar, saaledes at vi kan staa rustede til at imødekomme de Opgaver, som Fremtiden og Konkurrencen vil kræve — bl. a. et nyt og større Baadehus med Robassin og Klublokaler, hvor vi ogsaa om Vinteren kan dyrke Klublivet — eller for at lufte min Kongstanke — et Hus med Badminton- og Tennishal, hvor vi ogsaa kan dyrke Haandbold og Gymnastik. Omklædningslokalerne vilde da kunne benyttes Aaret rundt og derved skabe en økonomisk bedre Basis for en betydelig større Byggesum end for et Rohus, der alene benyttes i Sommerhalvaaret.

at det gode Forhold og den gode Klubaand, der altid har hersket i H. R., maa udbygges og foraarsage, at Klubben aldrig maa mangle Mænd, der vil gaa i Spidsen og holde Fanen højt for vor Klub og vor Sport.

P. Scheel-Krüger.

Mærkedage i H.R.

1929 — 21. Maj: I en lille Annonce i »Villabyernes Blad« opfordrer Max Blunk alle rointeresserede til at komme til Møde i Hellerup Klub, for at Planerne om Dannelsen af en Roklub kan blive drøftet.

★

1931 — 5. Marts: Hellerup Roklub stiftes — Formand blev Prokurist Kai Nielsen.

★

1931 — 17. Maj: Hellerup Roklub hejser Standeren for første Gang, og Grosserer P. Trolle udnævnes til Æresmedlem.

1934 — 9. Maj: Hellerup Roklubs Medlemsblad AAREN udkommer for første Gang.

★

1934 — Juni: Hellerup Roklub faar sin første Outrigger — en brugt Firer m. Stmd. købt af K. R.

★

1934 — Juli: Hellerup Roklub faar sin første Sculler — Foræring fra Tandlæge Kai Machold.

★

1934 — 18. Novbr.: Under Ledelse af F. Gerdes arrangeres den første Travetur.

★

1935 — Marts: Der dannes et Udvalg med Poul Nielsen i Spidsen, som vil forsøge at vække Interessen for Idrætsmærket blandt Medlemmerne — 17 Medlemmer indtegnede sig til første Prøve.

★

1936 — April: Under Konstruktør John Ehler's Ledelse danner H. R. sin Sangforening.

★

1936 — September: Hellerup Roklub anskaffer sig Motorbaad til Brug ved Kaproningstræningen.

★

1936 — December: Hellerup Roklubs Hæderstegn indstiftes.

★

1940 — Februar: Klubbens Formand siden Starten d. 5. Marts 1931, Grosserer Kai Nielsen, trækker sig tilbage — Kontorchef P. Scheel-Krüger overtager Formandsposten. — Grosserer Kai Nielsen udnævnes til Æresmedlem.

★

1940 — Februar: Hellerup Roklub engagerer professionel Træner.

★

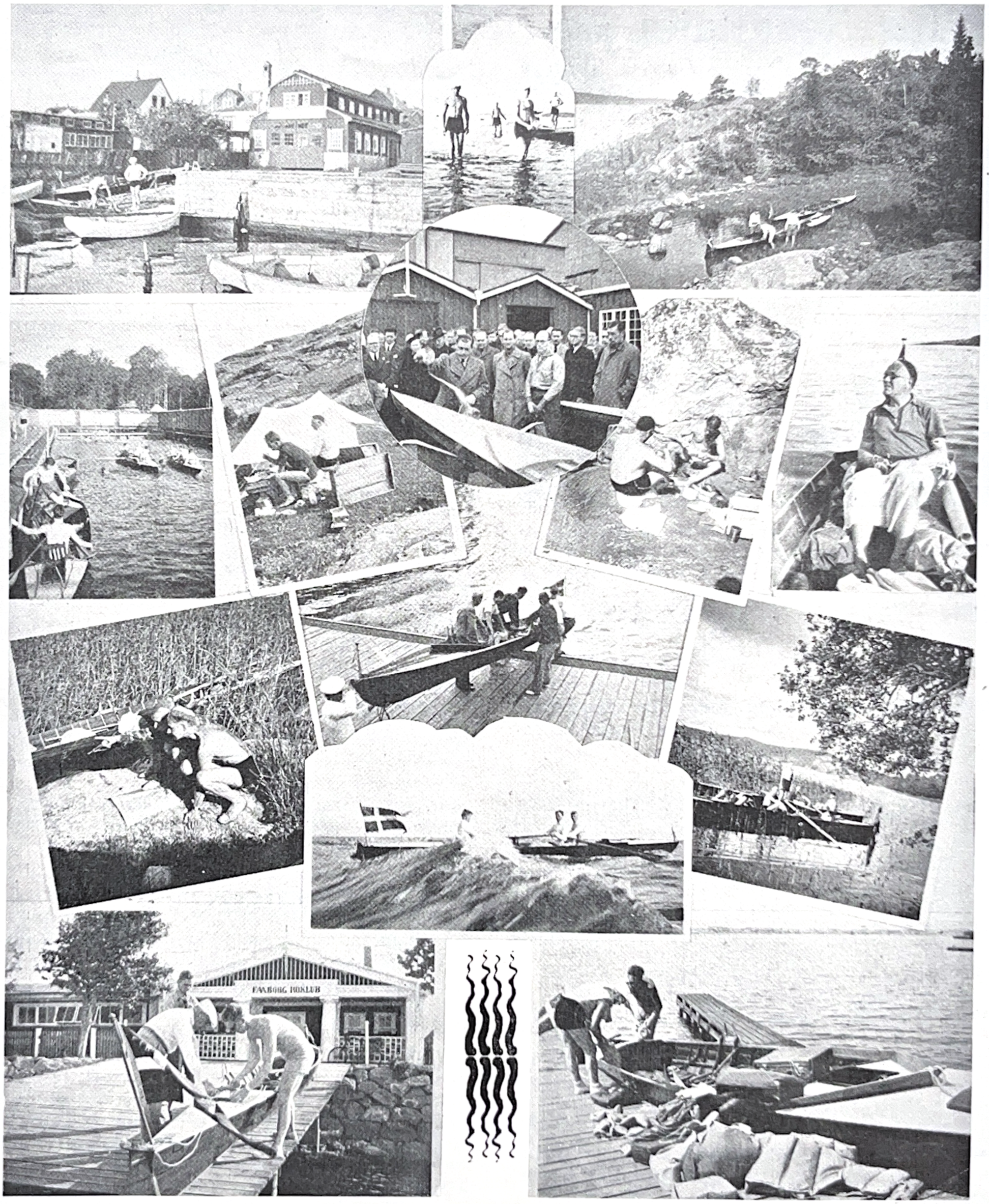
1940 — Februar: Hellerup Roklub opretter Afdeling for Ungdomsroning.

★

1940 — Sommeren: Hellerup Roklub naar det hidtil højeste Antal Medlemmer, nemlig 325 aktive.

★

1941 — Januar: Under Henning Birchs Ledelse danner H. R. Skisektion.

Naar Bølgerne nynner og hvisker paa ny
med Solglimt i Fjorde og Vige
og sejler med Glæde den sølvhvide Sky,
der blæser med Vinden i Himlen af By,
da længes vi ud i vort Rige.